

stræbe større Lempe og Skaansomhed, saa udsætter man sig for at blive ufsaansom mod sin Overbeviisning.

Der er appelleret til Indenrigsministerens Maade at udtale sig paa, og man kan have Ret i, at han ikke saa bestemt har modsat sig dette Forslag som andre, men han er en ærlig Mand, og man kan derfor holde sig forvisset om, at han, hvis Forslaget bliver vedtaget, i Landsstinget vil bestræbe sig for at faae det kastet ud igjen. Hvis dette skeer, vil Udkastet komme her igjen tilbage. Men efter al Sandsynlighed vil da denne Session være løben tilende. At vedtage Endringsforslaget vil derfor efter min Formening være det Samme som ikke at gjøre denne Sag færdig. Naar da de nye Valg forestaae, kunne de Herrer efter al Sandsynlighed vente en større Agitation end den, der nu er tilstede. Der vil da rimeligvis fra Kjøbstædernes Side blive lagt an paa at skaffe denne Sags Modstandere Majoritet her i Salen, og da vil det vistnok være for sildigt for Regjeringen at tænke paa at sætte den igjennem. De, der altsaa mene det alvorligt med Sagen og dens Fremme, kunne efter min Mening ikke stemme for Forslaget.

H. M. Petersen: Dersom den ærede Taler ikke havde en vis indre Frygt for, at Pluraliteten af Befolkningen dog ikke vilde have Loven, som den nu er, var der ingen Grund til at frygte for en Agitation, og jeg mener derhos, at det ikke vilde være saa urigtigt, at der blev foretaget nye Valg, førend denne nye Lov udkom. Der ligger i disse Udtalelser om Agitation en vis Frygt for, at, naar hele Befolkningen kommer i Bevægelse for denne Sags Skyld, vil Majoriteten af den være mod en saadan Lov. Hvad angaaer den vanskelige Stilling, som den ærede Minister sagde, at Forslaget vilde sætte ham i, da har jeg den Tillid til ham, især naar jeg henseer til den Indstgt, han har lagt for Dagen i denne Sag, at han nok vil vide at komme ud deraf. Hvad endelig § 18 angaaer, da har jeg før idag tænkt over disse Forhold; men det forekommer mig . . .

Formanden: Paa den Maade, som det lader til, at den ærede Taler vil gjøre det, kan han ikke drage § 18 ind under Discussionen. Der er ikke stillet Endringsforslag til den, og den ligger derfor ikke for til Behandling; den kan vel berøres, saaledes som tidligere er skeet, men ikke selvstændig drages ind under Forhandlingen.

H. M. Petersen: Ja, jeg har kun meent, at jeg kunde citere nogle Ord af Paragraffen for at modsige Udtalelser, der netop ere fremkomne i Forbindelse med Citater af denne Paragraph; men, dersom dette ikke kan tillades mig, skal jeg gjerne lade det være. Jeg skal kun nævne, at det staaer for mig, som om man efter den nævnte Paragraph kun behøver at tage Borgerstab som Smed for at være paa eengang Kleinsmed, Grovsmed, Nagelsmed, Tølsmed o. s. v., ja, som om man useilbarlig maatte have Ret til enhver anden Gaandtering af samme Art; og jeg tvivler ikke paa, at det er Meningen. Naar Ministeren skulde bestemme, hvorledes det skulde gaae til med saadanne Duelighedsprøver, og der derpaa erholdtes kongelig Stadfæstelse, vilde Følgen useilbarlig blive, at, naar En afslagde Prøver paa enten at være Sporemager eller Kleinsmed, saa vilde han tillige være berettiget til at faae Borgerstab som Smed, og, hvis jeg opfatter dette rigtigt, ville Banskellighederne derved være meget lette at overvinde.

Tscherning: Hvorvidt den sidste ærede Talers Opfattelse er rigtig, maa blive Ministerens Sag at afgjøre; men det vil være umuligt for ham at sige, hvad vi have meent. Banskigheden ved dette Forslag ligger deri, at, naar det gaaer igjennem, og Ministeren skal indrette Prøver ligeoverfor denne Lov, vil han ikke kunne forstaae, hvad vi have meent. Skulde han kunne forstaae det, maatte Forslagsstillerne have foreslaaet, at de i en anden § omhandlede frivillige Prøver skulde være besaaede for visse Aar; saa var der kun omalt een Slags Prøver i hele Loven, og man kunde da til Nød være gaaet ind derpaa. Men efter dette Forslag skulde vi have een Slags